

og jeg ser, at Prof. Lütken ogsaa sætter et stort Spørgsmaalstegn derved.

Berg: Det ærede Medlem fra Nanders (Lüttichau) udtalte sin Beklagelse over den Mangel paa Hensyn, som Rigsdagen viste ved Industri- og Handelsvirksomheden i Forhold til den flotte Maade, hvorpaa vi behandlede Landbovæsenet. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem har havt det til Hensigt, men han kom alligevel til at vildlede med Hensyn til den rette Forstaaelse af disse Forhold. Tager man Finantslovsforslagets § 19, III C., vil man finde, at der til Industriens Fremme er opført en samlet Sum af 134,000 Kr., der for Resten staa i nøie Forbindelse med anden Forretnings- og Handelsvirksomhed, idet de ogsaa komme Forretningsforholdene i det Hele til Gode, for saa vidt de komme den almindelige Industri til Gode. Desuden er der opført 5000 Kr. til Handelskoler, og lægger man dertil de Forslag, der allerede staa her til Supplering af dette, og de, der ganske sikkert ville komme til 3die Behandling, efter hvad der foreligger, ville vi utvivlsomt stærkt nærme os til 200,000 Kr. Samtidig har Regjeringen og Landstinget i Forening i en Række af provisoriske Aar traadt Folkehøjskolebevillingerne ned til et Beløb af 140,000 Kr. Sammenligner man nu Folketallet eller Antallet af 1 Aargang Mandstaa paa den ene og paa den anden Side, vil man finde, at Bægtstaalen ikke kommer til at synke for Landbruget med Hensyn til, hvad jeg anser for det Vigtigste, nemlig Oplysning og Dydiggjørelse til overhovedet at befatte sig med de paagældende Forretninger. Nej, Bægtstaalen vil ikke komme til at synke til Fordel for Bevillinger til Landbruget. Der kan tages flere andre Bevillinger, end jeg her har nævnt, men jeg skal ikke komme ind paa dem, men kun sige, uden derfor at ville blande mig i Forhandlingen om de Forslag, der her foreligger om Haandværksmestres og Grossisters Rejseunderstøttelse, at jeg ikke ønsker at sidde her og høre en saadan Karakteristik af disse Bevillinger, at de fortrinnsvis gaa i Landboernes Lomme til Glæde for de øvrige Erhverbsgrene. Dette er faktisk ikke rigtigt; tværtimod, den modsatte Tendents har i en særlig bornert Grad vist sig under den nuværende provisoriske Styrelse. Dette er mit Syn paa Sagen. Forøvrigt skal jeg med Hensyn til Sagen i Almindelighed dog bemærke, at der ikke forekommer mig at være noget Forunderligt i, og at man ikke behøver at steile over, at man ikke bevilger Grossererstetet eller paa Grossererstetets Anbefa-

ling Andre Rejseunderstøttelser, naar man dog bevilger saadanne til begavede unge Haandværkere, Haandværksvende, om man vil, thi den ene Side af Samfundet har utvivlsomt godt Raad til at skaffe disse Rejsefonds til Veie, den anden Side har det absolut ikke. Den fattige Haandværksvend kan, naar han da er genial og dygtig, ved at blive hjulpen i Tide blive en Pryd for sin Stand og til Nytte for Samfundet, hvorimod Veligheden — da han ingen Midler har — naar han ikke bliver hjulpen frem i Tide, gaar tabt for ham. Naar man i saa Henseende har henvist til Husmanden og siger, at man kun kaster sin Kjærlighed paa Husmændene og glemmer de mere Bemidlede, vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at der lever ca. 200,000 Familier i Danmark, der ikke eje mere Jord end 1956 paa den højere staaende Side; 1956 Godsejere og Proprietærer eie lige saa meget Jordegods i Danmark som 200,000 Husmænd. Man maa derfor ikke, synes jeg, forundre sig over, at vi fortrinnsvis søge at støtte dem, der ikke have Evne til at støtte sig selv i deres Bestræbelser for trods deres trange Raar dog at kunne leve — daarligt nok — menneskeligt, medens vi ikke have den samme Tilbøielighed til at støtte det store Landbrug eller de store Interesser paa en Finantslov. Denne Tankegang forekommer mig at ligge saa nær, i Særdeleshed for Folkethinget, der er udgaaet af den almindelige Valgret, og et Angreb derpaa, der udgaar fra en saadan Betragtning og gaar i den Retning, synes mig ikke er begrundet. Det vilde naturligtvis føre altfor vidt at komme ind paa en indgaaende Debat om dette Spørgsmaal, hvortil forøvrigt det ærede Medlem kunde have givet Anledning, og jeg skal derfor afholde mig derfra for ikke at optage Thingets Tid. Jeg veed naturligtvis, at det ærede Medlem ikke viger tilbage for at være med til den Slags humane Forslag, der vedrøre de mindre Bemidlede, og jeg tror ogsaa, at hans Forslag ere værd at tage under Overveielse, men Resultatet af hans Sammenligning kan jeg ikke anerkjende for rigtigt.

Judenrigsministeren (Singers Lev):

De to første Vædringsforslag tilligemed det 4de angaa Bevillingen til Handelsdirektoratet, som Flertallet som sædvanlig, kan jeg snart sige, foreslaar, skal udstemmes. Jeg anser det ikke som den ærede Ordspører for Tidspilde at tale om Sagen, thi den vil blive ved at komme igjen. Men jeg kan, da den ærede Ordspører for Mindretallet har sagt tilstrækkeligt om den, nøies med at henholde mig til de Bemærkninger, det ærede